

че тѣ само банитѣ на Римъ познаватъ и презиратъ сѣко друго понятіе.

— Тако ми Херкулесса! извика пакъ Диомедъ.

— И тѣзи които са мыѣтъ триждъ на деня занимаватъ са да измыслятъ средства какъ да убиѣтъ времето безъ да са помѣстѣтъ отъ тамъ; заради туй тѣ правѣтъ тѣлесны упражненія на двора на банитѣ, като са приготвятъ за второ мыење; подирь туй си почиватъ въ театра. Обѣдватъ подъ стрѣхитѣ на банитѣ, безъ да забравятъ второто мыење, и смилатъ ѣстьето до като доде часътъ. Слѣдъ второто мыење насѣдватъ въ нѣкой портикъ, за да чуѣтъ нѣкой поетъ който декламира стихотвореніето си, или въ библиотеката за да поспѣтъ на поемитѣ на нѣкой старъ поетъ; подирь туй настава вечерята, като епизодъ на банята, и влѣзватъ третій пѣтъ въ банята, като не намѣрватъ друго по сгодно мѣсто за да поприказватъ съ приятелитѣ си.

— Тако ми Херкулеса! рече Диомедъ отъ ново; но и ний имамы въ Помпея хора които правѣтъ сѣщото.

— Да, но безъ сѣщото оправданіе, защото великолѣпнитѣ епигурейцы, любители на Римскитѣ бани, сѣ богаты, които нищо друго нематъ предъ очи освѣн богатството и великолѣпіето, и никога неவிждатъ бѣднитѣ махалы на града, нито познаватъ що е бѣдность на този свѣтъ. За тѣхъ сичката природа е сѣкоги засмѣна и само тогасъ са намръщя когато ги принуди за да са окъпятъ въ Коцитѣ. Вѣрвай ма, тѣ сѣ истинскитѣ философы.

Когато Главкъ са разговаряше тѣй съ Диомеда, Лепидъ сѣ склопены очи и едвамъ дышашъ слѣдуваше още операциитѣ на трыење-то на себе си безъ да отърве робитѣ си нито отъ една. Подирь ароматитѣ и другитѣ мазанія, най подирь Лепидъ са приготви за да са облече, не по напредшната си дреха но друга великолѣпна, назначена за вечеря. Подирь туй отвори си вече и очитѣ и показа че е живъ; и Салустій тоже показа сѣ едно безкрайно прозяванье че не е умрѣлъ.

— Време е за вечеря, рече епикурсецътъ. Главке, Лепиде, елате да ма придружите.

Не забравяйте че тѣзи недѣли ми дадохте дума да вечерямы у дома, извика Диомедъ, който са распали отъ тщеславіето на сближаваньето сѣ знамениты хора.

— А, а! какъ ще го забравимъ; отговори Салустій; Сѣдалището на паметьта, любезный Диомеде, е непрекословно стомахътъ.

Като преминъхъ послѣ въ по хладно мѣсто отъ тамъ, излѣзохъ на пѣтя, тѣй свършихъ този день церемонитѣ на помпейскитѣ бани.